

چکیده

با توجه به اینکه مراکز اقامتی یکی از مهمترین اجزاء و عناصر نظام گردشگری می باشند، کمیت و کیفیت این مراکز در میزان تحولات رو به رشد گردشگری به ویژه در میزان جذب و جلب رضایت گردشگران، بسیار مهم و حائز اهمیت است. سابقه نه چندان طولانی گردشگری و عناصر تشکیل دهنده آن، بخصوص صنعت هتلداری در ایران، موجب شده تا مراکز اقامتی و میزان جذب گردشگر و همچنین سطح تخصص و مهارت کارکنان، نحوه برخورد پرسنل بخشهای مختلف مراکز اقامتی با میهمانان، آداب دانی و آشنایی با تکنیکهای میهمان نوازی و تسلط بر اجرای بایدها و نبایدهای هتلداری و... را تحت تاثیر قرار داده و با چالشهای جدی مواجه سازد. این مسئله به ویژه در مورد استانهای مانند مازندران است. در مجموع مراکز اقامتی نقش مهمی را در گردشگری شهرستان رامسر ایفا می کند، این تحقیق به منظور تبیین نقش مراکز اقامتی در جذب و ماندگاری گردشگر و جلب نظر میهمانان مقیم مراکز اقامتی مذکور، تهیه شده است. روش تحقیق برای دستیابی به پاسخ سئوالات، رد یا قبول فرضیه ها و اهداف مورد نظر تحقیق، بر اساس روش توصیفی، تجزیه و تحلیل کمی و کیفی نظام گردشگری در شهر رامسر از طریق تکمیل پرسشنامه توسط میهمانان مقیم مراکز اقامتی شهر (۳۸۴ پرسشنامه) و از طریق روش کوکران که در محیط ((SPSS)) تجزیه تحلیل شده است، می باشد. نتایج نشان می دهد. علاوه بر این، تحولات گردشگری و هتلداری متأثر از سیاستهای حمایتی دولت بوده به طوری که سیاستهای اتخاذ شده از طرف اداره کل سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری شهرستان رامسر (در بر گزاری دوره های آموزشی برای پرسنل مراکز اقامتی) زیر نظر اداره کل سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان مازندران و همچنین تخصیص وام به مراکز اقامتی به عنوان (بنگاههای زود بازده) از سوی فرمانداری رامسر از عوامل مهمی هستند که در جذب و جلب گردشگران و توسعه مراکز اقامتی شهر رامسر موثر بوده است. بدین ترتیب مجموعه عوامل درون زاد و برون زاد نظام گردشگری در تحولات گردشگری شهر رامسر موثر بوده است.

واژگان کلیدی: گردشگر، اقامتگاه، شهرستان رامسر